

ਮੈਂ
ਇਹ ਕਰੇ

ਸਿਏ
ਕੁਮਾਰ

ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ
(ਕਾਨਿ ਸੰਗ੍ਰਿਹ)

ਏਸੇ ਕਲਮ ਤੋਂ:

- ਪੀੜਾ ਦਾ ਪਰਾਗਾ
- ਲਾਜਵੰਤੀ
- ਆਟੇ ਦੀਆਂ ਚਿੜੀਆਂ
- ਬ੍ਰਿਹਾ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨ
- ਲੂਣਾ
- ਸੋਗ
- ਦਰਦ ਮੰਦਾਂ ਦੀਆਂ ਆਹੀਂ
- ਆਰਤੀ
- ਮੈਂ ਤੇ ਮੈਂ

ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ

ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ

**ਲੋਕ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ**

MAINU VIDA KARO (POETRY)
BY: SHIV KUMAR BATALVI

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ
ਕੁਲਵੰਤ ਸਿੰਘ ਸੂਰੀ
ਲੋਕ ਸਾਹਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ
186, ਗਰੀਨ ਐਵੀਨਿਊ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ-143001

ਪ੍ਰਿੰਟਰ:
ਲੋਅ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਮੁੱਲ : 14 ਰੁਪਏ

ਬਲਦੰਤ ਗਾਹਗੀ ਦੇ ਨਾਂ

ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਸਾਰੇ ਹੱਕ ਕਾਪੀ ਰਾਈਟ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।
ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਵਿਤਾ
ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੋਈ ਭਾਗ
ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾਂ
ਨਾ ਛਾਪਿਆ ਜਾਵੇ।

ਤਤਕਰਾ

- 9- ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
- 11- ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ
- 13- ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ
- 15- ਧਰਮੀ ਬਾਬਲ
- 17- ਉਮਰਾ ਦਾ ਸਰੋਵਰ
- 19- ਰਾਤ ਚਾਨਣੀ ਮੈਂ ਤੁਰਾਂ
- 21- ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ
- 23- ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ
- 24- ਰਿਸ਼ਮ ਰੁਪਹਿਲੀ
- 26- ਜਿੰਦੂ ਦੇ ਬਾਗੀਂ
- 28- ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ
- 30- ਮਿੱਟੀ
- 32- ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ
- 34- ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ ਬੀਤੀ ਜਾਏ
- 36- ਜਿੰਦ ਮਜਾਜਣ
- 38- ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
- 40 ਬਾਬਲ ਜੀ
- 42- ਸਾਨੂੰ ਟੋਰ ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ
- 44- ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ
- 46- ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ
- 48- ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਣੀ
- 50- ਗਲੋੜੀਆਂ
- 52- ਨਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਵਿਛੁਨੀਆਂ
- 54- ਬੋਲ ਵੇ ਮੁੱਖੋਂ ਬੋਲ
- 56- ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਓ

ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕੁਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ!
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦੋਂ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸਾਡੇ
ਰੁੱਤ ਜੋਬਨ ਦੀ ਮੌਲੀ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਤਨ ਮਨ ਸਾਡੇ
ਗਈ ਕਬੂਰੀ ਘੋਲੀ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਸਾਹ ਵਿਚ ਚੰਬਾ
ਚੇਤਰ ਬੀਜਣ ਆਏ,
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਤੁਸੀਂ ਕੇਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕੁਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਜਦ ਇਹ ਕੰਜਕ ਜਿੰਦ ਨਿਮਾਣੀ
ਨੀਮ ਪਿਆਜ਼ੀ ਰੂਪ ਸਰਾਂ ਦੀ
ਪੀ ਕੇ ਆਈ ਪਾਣੀ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲ
ਸਾਡੇ ਕਾਜ ਰਚਾਏ,
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕੁਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ!
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਨਹੁੰ ਟੁੱਕਦੀ ਦੋ
ਸਉਣ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤੇ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਮਹਿਕਾਂ ਦੇ,

ਅਸਾਂ ਦੀਪ ਚਮੁਖੀਏ ਸੀਖੇ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਉਸ ਰੁੱਤੇ-
ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਓਦੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕੁਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ!

ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਜਿੰਦ ਮਜਾਜਣ
ਨਾਂ ਲੈ ਲੈ ਕੁਰਲਾਈ
ਉਮਰ ਚੰਦੋਆ ਤਾਣ ਵਿਚਾਰੀ
ਰਾਮ ਦੀ ਬੀੜ ਰਖਾਈ
ਕਿੱਥੇ ਸਉ ਜਦ ਵਾਕ ਲੈਂਦਿਆਂ
ਹੱਠ ਨਾ ਅਸਾਂ ਹਿਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕੁਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ!

ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਨਾ ਤਨ ਆਪਣਾ
ਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨ ਆਪਣਾ
ਬੇਹੋ ਫੁੱਲ ਦਾ ਪਾਪ ਵਡੇਰਾ
ਦਿਉਤੇ ਅੱਗੇ ਰਖਣਾ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਹੁੰ ਪੁੰਨ ਹੋਵੇ
ਜੇ ਜਿੰਦ ਖਾਕ ਹੰਢਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਤੁਸੀਂ ਕਿਹੜੀ ਰੁੱਤੇ ਆਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ
ਜਦੋਂ ਬਾਗੀਂ ਫੁੱਲ ਕੁਮਲਾਏ
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀਉ! ●●●

ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ

ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਰਾਮ
ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ
ਕੋਸਾ ਹੰਝ ਸ਼ਗਨ ਪਾਉ ਸਾਨੂੰ
ਬਿਰਹਾ ਤਲੀ ਧਰੋ
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!

ਵਾਰੋ ਪੀੜ ਮੇਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ
ਨੈਣ ਸਰਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ
ਇਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਜੱਗ ਵਿਚ ਵੰਡੋ
ਹਰ ਇਕ ਆਸ਼ਕ ਤਾਣੀ
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਬੂੰਦ ਬਚੇ
ਉਹਦਾ ਆਪੇ ਘੁੱਟ ਭਰੋ
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!
ਕੋਸਾ ਹੰਝ ਸ਼ਗਨ ਪਾਉ ਮੈਨੂੰ
ਬਿਰਹਾ ਤਲੀ ਧਰੋ!
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਸ ਵਿਦਾ ਦੇ ਵੇਲੇ
ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਅਲਾਈਏ
ਦਾਨ ਕਰਾਈਏ ਜਾਂ ਕਰ ਮੋਤੀ
ਤਾਂ ਕਰ ਬਿਰਹਾ ਪਾਈਏ
ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਰਹੇ ਵਿਹੂਣੀ
ਮਿੱਟ ਮੁਕਤ ਕਰੋ
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!
ਕੋਸਾ ਹੰਝ ਸ਼ਗਨ ਪਾਉ ਮੈਨੂੰ
ਬਿਰਹਾ ਤਲੀ ਧਰੋ!
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!

ਦੁੱਧ ਦੀ ਰੁੱਤੇ ਅੰਮੜੀ ਮੋਈ
ਬਾਬਲ ਬਾਲ ਵਰੇਸੇ
ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਸੱਜਣ ਮਰਿਆ
ਮੋਏ ਗੀਤ ਪਲੇਠੇ
ਹੁਣ ਨਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਾੜਾ ਜੇ
ਸਾਡੀ ਬਾਹੀਂ ਘੁੱਟ ਫੜੋ
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!
ਕੋਸਾ ਹੰਝ ਸ਼ਗਨ ਪਾਉ ਮੈਨੂੰ
ਬਿਰਹਾ ਤਲੀ ਧਰੋ!
ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰੋ!

ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ

ਮਾਏ ਨੀ,
ਦੱਸ ਮੇਰੀਏ ਮਾਏ
ਇਸ ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ ਦਾ-
ਕੀ ਕਰੀਏ ?

ਹਾਏ ਨੀ
ਇਸ ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ ਦਾ-
ਕੀ ਕਰੀਏ ?

ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਸਭ ਰੁੱਖ ਨਿਪੱਤਰੇ
ਮਹਿਕ ਵਿਗੂਣੇ
ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਦੇ ਸੂਰਜ
ਸੇਕੋਂ ਉਣੇ

ਮਾਏ ਨੀ ਪਰ ਵਿਧਵਾ ਜੋਬਨ
ਹੋਰ ਵੀ ਲੂਣੇ
ਹਾਏ ਨੀ

ਇਹ ਲੂਣਾ ਜੋਬਨ ਕੀ ਕਰੀਏ ?
ਮਾਏ ਨੀ
ਇਸ ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ ਦਾ ਕੀ ਕਰੀਏ ?

ਇਸ ਰੁੱਤੇ,
ਸਾਡੀ ਪੀੜ ਨੇ ਵਾਲ ਵਧਾਏ
ਗਮ ਦਾ ਸੂਤੀ ਦੂਧਾ ਵੇਸ ਹੰਢਾਏ
ਰੱਖੇ ਰੋਜ਼ੇ ਗੀਤ ਨਾ ਹੋਠੀਂ ਲਾਏ
ਹਾਏ ਨੀ,

ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਕਿੱਥੇ ਡੁੱਬ ਮਰੀਏ ?
ਮਾਏ ਨੀ,
ਇਸ ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ ਦਾ....
ਕੀ ਕਰੀਏ ?

ਮਾਏ ਨੀ,
ਇਹ ਰੁੱਤ ਕਿੱਥੇ ਲੜ ਲਾਈਏ
ਕਿਸ ਨੂੰ ਇਹਦੇ ਜੂਠੇ ਅੰਗ ਛੁਹਾਈਏ

ਕਿਸ ਧਰਮੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਬੂਟਾ ਲਾਈਏ
ਹਾਏ ਨੀ,
ਇਹਨੂੰ ਕਿਹੜੇ ਫੁੱਲ ਸੰਗ ਵਰੀਏ ?
ਮਾਏ ਨੀ,
ਇਸ ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ ਦਾ-
ਕੀ ਕਰੀਏ ?
ਇਸ ਵਿਧਵਾ ਰੁੱਤ ਦਾ-
ਕੀ ਕਰੀਏ ?

ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ

ਜਦ ਪੈਣ ਕਪਾਹੀਂ ਫੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ
ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਰੁੱਤ ਲੈ ਦਈਂ ਮੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!
ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਮੇਰਾ ਗੀਤ ਗਵਾਚਾ
ਜਿਢੇ ਗੱਲ ਬਿਰਹੋਂ ਦੀ ਗਾਨੀ
ਮੁੱਖ ਤੇ ਕਿੱਲ ਗਮਾਂ ਦੇ-
ਨੈਣੀਂ ਉੱਜੜੇ ਖੂਹ ਦਾ ਪਾਣੀ
ਗੀਤ ਕਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੋਂਠ ਛੁਹਾਇਆਂ
ਜਾਏ ਕਬੂਰੀ ਹੁੱਲ,
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!
ਸਾਨੂੰ ਗੀਤ ਉਹ ਲੈ ਦਈਂ ਮੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!

ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਤੇ ਗੀਤ ਮੇਰੇ
ਇਸ ਟੂਣੇ ਹਾਰੀ ਰੁੱਤੇ
ਦਿਲਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਾਹੀ ਗੋਡੀ
ਬੀਜੇ ਸੁਪਨੇ ਸੁੱਚੇ,
ਲੱਖ ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਸਿੱਜੇ
ਪਰ ਨਾ ਲੱਗੇ ਫੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ
ਸਾਨੂੰ ਇਕ ਫੁੱਲ ਲੈ ਦਈਂ ਮੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!

ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਇਹ ਮਿਲਖ ਜਗੀਰਾਂ
ਜੇ ਧੀਆਂ ਕੁਮਲਾਈਆਂ
ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਤੇਰੇ ਮਾਨਸਰੋਵਰ
ਹੰਸਣੀਆਂ ਤਿਰਹਾਈਆਂ
ਕਿਹੜੇ ਕੰਮ ਖਿਲਾਰੀ ਤੇਰੀ
ਚੋਗ ਮੋਤੀਆਂ ਤੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!

ਜੇ ਰੁੱਤ ਨਾ ਲੈ ਦਏਂ ਮੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!
ਜਦ ਪੈਣ ਕਪਾਹੀਂ ਫੁੱਲ
ਵੇ ਧਰਮੀ ਬਾਬਲਾ!

ਉਮਰਾਂ ਦੇ ਸਰੋਵਰ

ਉਮਰਾਂ ਦੇ ਸਰੋਵਰ
ਸਾਹਵਾਂ ਦਾ ਪਾਣੀ'
ਗੀਤਾਂ ਵੇ ਚੁੰਝ ਭਰੀਂ
ਭਲਕੇ ਨਾ ਰਹਿਣੇ
ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ
ਹਾਵਾਂ ਦੇ ਹੰਸ ਸਰੀਂ
ਗੀਤਾਂ ਵੇ ਚੁੰਝ ਭਰੀਂ

ਗੀਤਾਂ ਵੇ,
ਉਮਰਾਂ ਦੇ ਸਰੋਵਰ ਛਲੀਏ
ਪਲ ਛਿਣ ਭਰ ਸੁੱਕ ਜਾਂਦੇ
ਸਾਹਵਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ,
ਪੀ ਲੈ ਵੇ ਅੜਿਆ
ਅਣਚਾਹਿਆਂ ਫਿੱਟ ਜਾਂਦੇ
ਭਲਕੇ ਨਾ ਸਾਨੂੰ ਦਈਂ ਉਲਾਂਭੜਾ
ਭਲਕੇ ਨਾ ਰੋਸ ਕਰੀਂ
ਗੀਤਾਂ ਵੇ ਚੁੰਝ ਭਰੀਂ!

ਹਾਵਾਂ ਦੇ ਹੰਸ
ਸੁਣੀਂਦੇ ਵੇ ਲੋਭੀ
ਦਿਲ ਮਰਦਾ ਤਾਂ ਗਾਂਦੇ
ਇਹ ਬਿਰਹੋਂ ਰੁੱਤ ਹੰਝੂ ਚੁਗਦੇ,
ਚੁਗਦੇ ਤੇ ਉਡ ਜਾਂਦੇ
ਐਸੇ ਉਡਦੇ ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ
ਮੁੜ ਨਾ ਆਉਣ ਘਰੀਂ
ਗੀਤਾਂ ਵੇ ਚੁੰਝ ਭਰੀਂ ਏ

ਗੀਤਾ ਵੇ,
ਚੁੰਝ ਭਰੋ ਤਾਂ ਤੇਰੀ
ਸੋਨੇ ਚੁੰਝ ਮਝਾਵਾਂ
ਮੈਂ ਚੰਦਰੀ ਤੇਰੀ ਬਰਦੀ ਥੀਵਾਂ
ਨਾਲ ਥੀਏ ਪਰਛਾਵਾਂ
ਹਾੜਾ ਈ ਵੇ
ਨਾ ਤੂੰ ਤਿਰਹਾਇਆ
ਮੈਰੇ ਵਾਂਗ ਮਰੀਂ,
ਗੀਤਾ ਵੇ ਚੁੰਝ ਭਰੀਂ
ਭਲਕੇ ਨਾ ਰਹਿਣੇ
ਪੀੜਾਂ ਦੇ ਚਾਨਣ
ਹਾਵਾਂ ਦੇ ਹੰਸ ਸਰੀਂ
ਗੀਤਾ ਵੇ ਚੁੰਝ ਭਰੀਂ

•

ਰਾਤ ਚਾਨਣੀ ਮੈਂ ਦੁਰਾਂ

ਰਾਤ ਚਾਨਣੀ ਮੈਂ ਟੁਰਾਂ
ਮੇਰਾ ਨਾਲ ਟੁਰੇ ਪਰਛਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਗਲੀਏ ਗਲੀਏ ਚਾਨਣ ਸੁੱਤੇ
ਮੈਂ ਕਿਸ ਗਲੀਏ ਆਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਠੀਕਰ ਪਹਿਰਾਂ ਦੇਣ ਸੁਗੰਧੀਆਂ
ਲੋਰੀ ਦੇਣ ਹਵਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਮੈਂ ਰਿਸ਼ਮਾਂ ਦਾ ਵਾਕਫ ਨਾਹੀਂ
ਕਿਹੜੀ ਰਿਸ਼ਮ ਜਗਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਜੇ ਕੋਈ ਰਿਸ਼ਮ ਜਗਾਵਾਂ ਅੜੀਏ
ਡਾਢਾ ਪਾਪ ਕਮਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਡਰਦੀ ਡਰਦੀ ਟੁਰਾਂ ਨਿਮਾਣੀ
ਪੋਲੇ ਪੱਥ ਟਿਕਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਸਾਡੇ ਪੋਤੜਿਆਂ ਵਿਚ ਬਿਰਹਾ
ਰੱਖਿਆ ਸਾਡੀਆਂ ਮਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ!

ਚਾਨਣ ਸਾਡੇ ਮੁੱਢੋਂ ਵੈਰੀ
ਕੀਕਣ ਅੰਗ ਛੁਹਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ?

ਰਾਤ ਚਾਨਣੀ ਮੈਂ ਟੁਰਾਂ
ਮੇਰਾ ਨਾਲ ਟੁਰੇ ਪਰਛਾਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ?

ਗਲੀਏ ਗਲੀਏ ਚਾਨਣ ਸੁੱਤੇ
ਮੈਂ ਕਿਸ ਗਲੀਏ ਆਵਾਂ
ਜਿੰਦੇ ਮੇਰੀਏ ?

ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ

ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ
ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਅਸਾਂ ਭਰੇ ਭਰਾਏ
ਹਿਜਰ ਤੇਰੇ ਦੀ ਕਰ ਪਰਕਰਮਾ
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ

ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਜੋ ਵੀ ਮਰਦਾ
ਫੁੱਲ ਬਣੇ ਜਾਂ ਤਾਰਾ
ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਆਸ਼ਕ ਮਰਦੇ
ਜਾਂ ਕੋਈ ਕਰਮਾਂ ਵਾਲਾ
ਜਾਂ ਉਹ ਮਰਨ,
ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਾਏ
ਹਿਜਰ ਧੁਰੋਂ ਵਿਚ ਕਰਮਾਂ
ਹਿਜਰ ਤੁਸਾਡਾ ਅਸਾਂ ਮੁਬਾਰਿਕ
ਨਾਲ ਬਹਿਸ਼ਤੀਂ ਖੜਨਾ
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ।

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਭਲਾ ਕਿਸ ਲਈ ਜੀਣਾ
ਸਾਡੇ ਜਿਹਾ ਨਿਕਰਮਾਂ
ਸੂਤਕ ਰੁੱਤ ਤੋਂ
ਜੋਬਨ ਰੁੱਤ ਤਕ
ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੰਢਾਈਆਂ ਸ਼ਰਮਾਂ
ਨਿਤ ਲੱਜਿਆ ਦੀਆਂ ਜੰਮਣ-ਪੀੜਾਂ
ਅਣਚਾਹਿਆ ਵੀ ਜਰਨਾ
ਨਿੱਤ ਕਿਸੇ ਦੇਹ ਵਿਚ
ਫੁੱਲ ਬਣ ਚੜਣਾ
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਦਿਸੇ ਸੱਭ ਜੱਗ ਤਾਈਂ
ਗਰਭ ਜੂਨ ਵਿਚ ਮਰਨਾ
ਜੰਮਣੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਔਧ ਹੰਢਾਈਏਂ
ਫੇਰ ਹੰਢਾਈਏ ਸ਼ਰਮਾਂ
ਮਾਰ ਕੇ ਕਰੀਏ
ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੀ,
ਮਿੱਟੀ ਦੀ ਪਰਕਰਮਾ
ਪਰ ਜੇ ਮਿੱਟੀ ਵੀ ਮਰ ਜਾਏ
ਤਾਂ ਜੀਉ ਕੇ ਕੀ ਕਰਨਾ ?
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ
ਮੁੜ ਜਾਣਾ ਅਸਾਂ ਭਰੇ ਭਰਾਏ
ਹਿਜਰ ਤੇਰੇ ਦੀ ਕਰ ਪਰਕਰਮਾਂ
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਜੋਬਨ ਰੁੱਤੇ ਮਰਨਾ!

ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ

ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ
ਗਲ ਪੌਣਾਂ ਦੇ ਪਾ ਕੇ ਬਾਹੀਂ
ਗੌਰਾ ਚੇਤਰ ਛਮ ਛਮ ਰੋਇਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ

ਚੇਤਰ ਦੇ ਬੁਲ੍ਹ ਨੀਲੇ ਨੀਲੇ
ਮੁੱਖੜਾ ਵਾਂਗ ਵਸਾਰਾਂ ਹੋਇਆ
ਨੈਣੀਂ ਲੱਖ ਮਾਤਮੀ ਛੱਲੇ,
ਗੱਲੂ ਵਿਚ ਪੈ ਪੈ ਜਾਵੇ ਟੋਇਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ
ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਰੋਵੇ ਚੇਤਰ
ਪੌਣਾਂ ਦਾ ਦਿਲ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋਇਆ
ਫੁੰਘੈ ਵੈਣ ਬੜੇ ਦਰਦੀਲੇ
ਸੁਣਕੇ ਸਾਰਾ ਆਲਮ ਰੋਇਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ

ਲੱਖ ਚੇਤਰ ਨੂੰ ਦੇਵਾਂ ਮੱਤੀ
ਰਾਮ ਵੀ ਮੋਇਆ ਰਾਵਣ ਮੋਇਆ
ਤਾਂ ਕੀਹ ਹੋਇਆ ਜੇ ਇਕ ਤੇਰਾ
ਸਮਿਆਂ ਟਾਹਣਾਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬੋਹਿਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ

ਪਰ ਚੇਤਰ ਤਾਂ ਡਾਢਾ ਭਰਮੀ
ਉਸ ਪੁਰ ਰੱਤੀ ਅਸਰ ਨਾ ਹੋਇਆ
ਪੈ ਪੈ ਜਾਣ ਨੀ ਦੰਦਲਾਂ ਉਹਨੂੰ
ਅੰਬਰ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਚੋਇਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ
ਗਲ ਪੌਣਾਂ ਦੇ ਪਾ ਕੇ ਬਾਹੀਂ
ਗੌਰਾ ਚੇਤਰ ਛਮ ਛਮ ਰੋਇਆ
ਅੱਜ ਇਕ ਚੰਬੇ ਦਾ ਫੁੱਲ ਮੋਇਆ

ਰਿਸ਼ਮ ਰੁਪਹਿਲੀ

ਮੈਂ ਸੱਜਣ ਰਿਸ਼ਮ ਰੁਪਹਿਲੀ
ਪਹਿਲੇ ਤਾਰੇ ਦੀ
ਮੈਂ ਤੇਲ ਚੋਈ ਦਹਿਲੀਜ਼
ਸੱਜਣ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ!

ਅਸੀਂ ਮੁਬਾਰਿਕ,
ਤੇਰੀ ਅੱਗ ਵਿਚ
ਪਹਿਲੇ ਪਹਿਲ ਨਹਾਤੇ
ਤੇਰੀ ਅੱਗ ਦੇ ਸਾਡੀ ਅੱਗ ਵਿਚ
ਅੱਜ ਤੱਕ ਬਲਣ ਮੁਆਤੇ
ਅੱਜ ਵੀ ਸਾਡੀ,
ਅੱਗ ਚੋਂ ਆਵੇ-
ਮਹਿਕ ਤੇਰੇ ਚੰਗਿਆੜੇ ਦੀ
ਮੈਂ ਸੱਜਣ ਰਿਸ਼ਮ ਰੁਪਹਿਲੀ
ਪਹਿਲੇ ਤਾਰੇ ਦੀ!

ਸੱਜਣਾ,
ਫੁੱਲ ਦੀ ਮਹਿਕ ਮਰੇ
ਪਰ ਅੱਗ ਦੀ ਮਹਿਕ ਨਾ ਮਰਦੀ
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਰੁੱਖ-
ਉਮਰ ਦਾ ਮੁੱਕਦਾ
ਦੂਣ ਸਵਾਈ ਵਧਦੀ
ਅੱਗ ਦੀ ਮਹਿਕ ਮਰੇ,
ਜੇ ਲੱਜਿਆ
ਮਰ ਜਾਏ ਦਰਦ ਕੁਆਰੇ ਦੀ
ਮੈਂ ਸੱਜਣ ਰਿਸ਼ਮ ਰੁਪਹਿਲੀ
ਪਹਿਲੇ ਤਾਰੇ ਦੀ!

ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੱਜਣ,
ਅੱਗ ਤੁਹਾਡੀ
ਪਰ ਅੱਗ ਕਦੇ ਨਾ ਘੋਲੀ
ਅੱਗ ਪਰਾਈ,
ਸੰਗ ਸਾਡੀ ਲੱਜਿਆ
ਬੋਲ ਕਦੇ ਨਾ ਬੋਲੀ
ਭਾਵੇਂ ਅੱਗ ਅਮਾਨਤ ਸਾਡੀ
ਅੱਜ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅੰਗਾਰੇ ਦੀ
ਮੈਂ ਸੱਜਣ ਰਿਸ਼ਮ ਰੁਪਹਿਲੀ
ਪਹਿਲੇ ਤਾਰੇ ਦੀ
ਮੈਂ ਤੇਲ ਚੋਈ ਦਹਿਲੀਜ਼
ਸੱਜਣ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਦੀ।

ਜਿੰਦੂ ਦੇ ਬਾਗੀਂ

ਜਿੰਦੂ ਦੇ ਬਾਗੀਂ
ਦਰਦਾਂ ਦਾ ਬੂਟੜਾ
ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਮਿਰਗ ਚਰੇ
ਹਿਜਰ ਦੇ ਵਾਉ
ਵਗੇ ਅੱਧ ਰੈਣੀ
ਕੋਈ ਕੋਈ ਪੱਤ ਕਿਰੇ!

ਕੋਈ ਕੋਈ ਪੱਤ,
ਕਿਰੇ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ
ਬਾਗੀਂ ਤਾਂ ਸ਼ੋਰ ਪਵੇ
ਉੱਡੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਕੋਈ
ਸਾਹਵਾਂ ਦਾ ਪੰਛੀ
ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਮਿਰਗ ਡਰੇ!

ਸਾਹਵਾਂ ਦੇ ਪੰਛੀ,
ਤਾਂ ਉੱਡਣ ਹਾਰੇ
ਦਾਮੀਂ ਨਾ ਜਾਣ ਫੜੇ
ਰਾਤ ਬਰਾਤੇ
ਦੇਸ਼ ਦਿਸ਼ਾਂਤਰ
ਉੱਡਦੇ ਜਾਣ ਚਲੇ।

ਡਰੀਂ ਨਾ ਮਿਰਗਾ
ਦਰਦਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ
ਰੋਜ਼ ਨਾ ਰਹਿਣ ਹਰੇ
ਵਿਰਲੇ ਤਾਂ ਉੱਗਦੇ
ਦਰਦਾਂ ਦੇ ਬੂਟੜੇ
ਸਘਣੇ ਮਹਿਕ ਭਰੇ!

ਇਕ ਤਾਂ ਤੈਂਡੜੇ
ਕੋਲ ਕਥੂਰੀ
ਦੂਜੇ ਦਰਦ ਬੜੇ
ਤੀਜਾ ਤਾਂ ਤੈਂਡੜਾ
ਰੂਪ ਸੁਹੰਦੜਾ
ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਮਿਲਖ ਕਰੇ !

ਮਾਰੀਂ ਵੇ ਛਾਲਾਂ
ਭਰੀਂ ਵੇ ਚੁੰਗੀਆਂ
ਤੈਂਡੜੇ ਕਰਮ ਖਰੇ
ਤੈਂਡੜੇ ਗਲ-
ਰਮ ਹਾਰ ਹੁਮੇਲਾਂ
ਝੋਲੀ 'ਚ ਹੋਰ ਵਰ੍ਹੇ !

ਜਿੰਦੂ ਦੇ ਬਾਗੀਂ
ਦਰਦਾਂ ਦਾ ਬੂਟੜਾ
ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਮਿਰਗ ਚਰੇ
ਹਿਜਰਾਂ ਦੀ ਵਾਉ
ਵਗੇ ਅੱਧ ਰੈਣੀ
ਕੋਈ ਕੋਈ ਪੱਤ ਕਿਰੇ ।

ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਮੈਂ ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ
ਇਕ ਦੋ ਚੁੰਮਣ ਹੋਰ ਹੰਢਾ
ਅਸਾਂ ਉੱਡ ਪੁੱਡ ਜਾਣਾ ਹੋ
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਮੈਂ ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ!

ਧੀ ਬੇਗਾਨੀ ਮੈਂ ਪਰਦੇਸਣ
ਟੁਰ ਤੈਂਡੇ ਦਰ ਆਈ
ਸ਼ੈਆਂ ਕੋਹ ਮੇਰੇ ਪੈਂਗੀ ਪੈਂਡਾ
ਭੁੱਖੀ ਤੇ ਤਿਰਹਾਈ
ਟੁਰਦੇ ਟੁਰਦੇ ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਸਾਨੂੰ ਗਿਆ ਕੁਵੇਲਾ ਹੋ!
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਮੈਂ ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ!

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮੰਨਿਆਂ ਕਿ
ਹਰ ਸਾਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਸਾ
ਪਰ ਹਰ ਸਾਹ ਨਾ ਚੁੰਮਣ ਬਣਦਾ
ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਤੰਦ ਹੋ!
ਸੱਜਣ ਜੀ!
ਮੈਂ ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੂ!

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸੀਂ ਚੁੰਮਣ ਦੇ ਗਲ
ਕਿਤ ਬਿਧ ਬਾਹੀਂ ਪਾਈਏ
ਜੇ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਫਜ਼ਰੋਂ ਪਹਿਲਾਂ
ਦੇਵੋਂ ਹੀ ਮਰ ਜਾਈਏ
ਸਮਝ ਨਾ ਆਵੇ,
ਚੁੰਮਣ ਮਹਿੰਗਾ-
ਜਾਂ ਜਿੰਦ ਮਹਿੰਗੀ ਹੋ।

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਮੈਂ ਚੰਬੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ
ਇਕ ਦੋ ਚੁੰਮਣ ਹੋ ਹਰ ਹੰਢਾ
ਅਸਾਂ ਉੱਡ ਪੁੱਡ ਜਾਣਾ ਹੋ

ਮਿੱਟੀ

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖਾਤਿਰ ਹੁਣ ਜੀਣਾ
ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਦਾ ਮੈਲਾ ਚਾਨਣ
ਕਿਸ ਚੁੰਮਣਾ ਜਿਸ ਪੀਣਾ ?
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖਾਤਿਰ ਹੁਣ ਜੀਣਾ !

ਮਿੱਟੀ ਧੁਰ ਤੋਂ ਗਰਭਵਤੀ
ਇਹਨੂੰ ਨਿੱਤ ਸੂਤਕ ਦੀਆਂ ਪੀੜਾਂ
ਪਰ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਿਸਮਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ
ਮੌਲੇ ਸੰਗ ਤਕਦੀਰਾਂ
ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦਾ,
ਚੁੰਮਣ ਬਾਝੋਂ-
ਲੂੰ ਲੂੰ ਜਾਪੇ ਹੀਣਾ !
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖਾਤਿਰ ਹੁਣ ਜੀਣਾ !

ਇਸ ਮਿੱਟੀ,
ਕਿਸੇ ਚੁੰਮਣ ਦਾ ਫੁੱਲ
ਕਦੇ ਨਾ ਡਿੱਠਾ ਖਿੜਿਆ
ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਹੌਕੇ ਤਾਈਂ
ਕੱਜਲ ਮੂਲ ਨਾ ਜੁੜਿਆ
ਇਸ ਮਿੱਟੀ,
ਸੈਂ ਵਾਰੀ ਚਾਹਿਆ
ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਵਿਚ ਥੀਣਾ !
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖਾਤਿਰ ਹੁਣ ਜੀਣਾ !

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੀ,
ਸਾਡੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਭਿਆਲੀ
ਜੇ ਅੰਗ ਲਾਈਏ,
ਗੋਰੀ ਥੀਵੇ
ਨਾ ਲਾਈਏ ਤਾਂ ਕਾਲੀ
ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਤਾਂ ਕੰਜਕ ਜਾਈ
ਕੰਜਕ ਏਸ ਮਰੀਣਾ!
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖ਼ਾਤਿਰ ਜੀਣਾ!

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਇਹ ਮਿੱਟੀ ਹੋਈ
ਹੁਣ ਆਬਣ ਦੀ ਸਾਬਣ
ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਵਿਚ,
ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਾਡੇ
ਕੋਸੇ ਰੰਗ ਗਵਾਚਣ
ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਦੇ ਪਾਟੇ ਦਿਲ ਨੂੰ
ਕਦੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਸੀਣਾ!
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖ਼ਾਤਿਰ ਹੁਣ ਜੀਣਾ!
ਸਾਡੇ ਮੁੱਖ ਦਾ ਮੈਲਾ ਚਾਨਣ
ਕਿਸ ਚੁੰਮਣਾ ਕਿਸ ਪੀਣਾ
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਖ਼ਾਤਿਰ ਹੁਣ ਜੀਣਾ!

ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ

ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ
ਆਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ
ਗਲ ਮਹਿਕਾਂ ਦੀ ਪਾ ਕੇ ਗਾਨੀ
ਚੇਤਰ ਟੁਟਿਆ ਜਾਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ ?

ਅੰਬਰ ਦੀ ਇਕ ਬਿੰਦੀ ਚਾਟੀ
ਸੰਦਲੀ ਪੌਣ ਮਧਾਣੀ
ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਰਿੜਕਣ ਬੈਠੀ
ਚਾਨਣ ਧਰਤ ਸੁਆਣੀ
ਚੰਨ ਦਾ ਪੇੜਾ,
ਖੁਰ ਖੁਰ ਜਾਏ-
ਸੇਕ ਨਾ ਵੱਤਰ ਆਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ ?

ਮਹਿਕਾਂ ਦਾ ਇਕ ਮਾਨਸਰੋਵਰ
ਕੋਸੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਣੀ
ਰੁੱਤ ਮੁਟਿਆਰ:
ਪਈ ਵਿਚ ਨੁਾਵੇ
ਧੁੱਪ ਦਾ ਪਰਦਾ ਤਾਣੀ
ਧੁੱਪ ਦਾ ਪਰਦਾ-
ਸਾਰੋਂ ਪਤਲਾ,
ਅੰਗ ਸੰਗ ਨਜ਼ਰੀਂ ਆਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ ?

ਸੁਪਨੇ ਜੀਕਣ ਫੁੱਲਾਂ ਲੱਦੀ
ਮੱਲਸਰੀ ਦੀ ਟਾਹਣੀ
ਉਹ ਰੁੱਤ ਚੇਤਰ ਮਾਣੀ
ਤਾਹੀਉਂ ਰੁੱਤ 'ਚੋਂ,
ਗੀਤਾਂ ਵਰਗੀ,
ਅੱਜ ਖੁਸ਼ਬੋਈ ਆਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ ?

ਰੁੱਤਾਂ ਨੂੰ ਮਹਿਕਾਂ ਦਾ ਉਹਲਾ
ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਅੱਜ ਕਿਹੜਾ
ਰੁੱਤਾਂ ਦੇ ਘਰ ਚਾਨਣ ਜਾਏ
ਪਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਨ੍ਹੇਰਾ
ਗੁੱਲੂਰ ਦੇ ਫੁੱਲ ਕਿਰ ਕਿਰ ਜਾਵਣ
ਚੰਬਾ ਖਿੜ ਖਿੜ ਜਾਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ ?
ਗਲ ਮਹਿਕਾਂ ਦੀ
ਪਾ ਕੇ ਗਾਨੀ
ਚੇਤਰ ਟੁਰਿਆ ਜਾਏ ਨੀ ਜਿੰਦੇ
ਇਹ ਕੇਹੇ ਦਿਨ ਆਏ ?

ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਬੀਤੀ ਜਾਏ

ਸਈਉਂ ਨੀ,
ਮੇਰੇ ਗਲ ਲੱਗ ਰੋਵੇਂ
ਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ ਬੀਤੀ ਜਾਏ
ਉਮਰਾਂ ਦਾ ਰੰਗ ਕੱਚਾ ਪੀਲਾ
ਨਿਸ ਦਿਨ ਛਿਟਦਾ ਜਾਏ!

ਸਈਉਂ ਨੀ,
ਮੇਰੇ ਗਲ ਲੱਗ ਰੋਵੇਂ
ਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ ਬੀਤੀ ਜਾਏ!

ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਸਾਡਾ ਇਕੋ ਸੱਜਣ
ਇਕ ਰੁੱਤ ਖਲਕਤ ਸਾਡੀ ਸੱਜਣ ਹੋਈ
ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋਈ
ਇਹ ਰੁੱਤ ਕੇਹੀ ਨਿਕਰਮਣ,
ਜਦ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਅੰਗ ਛੁਹਾਏ
ਸਈਉਂ ਨੀ,
ਮੇਰੇ ਗਲ ਲੱਗ ਰੋਵੇਂ
ਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ ਬੀਤੀ ਜਾਏ!

ਇਹ ਰੁੱਤ ਕੇਹੀ ਕਿ ਜਦ ਮੇਰਾ ਜੋਬਨ
ਨਾ ਭਰਿਆ ਨਾ ਊਣਾ,
ਅੱਠੇ ਪਹਿਰ ਦਿਲੇ ਦਿਲਗੀਰੀ
ਮੈਂ ਭਲਕੇ ਨਹੀਂ ਜਿਊਣਾ
ਅੱਗ ਲੱਗੀ,
ਇਕ ਰੂਪ ਦੇ ਬੇਲੇ
ਦੂਜੇ ਸੂਰਜ ਸਿਰ ਤੇ ਆਏ
ਸਈਉਂ ਨੀ,
ਮੇਰੀ ਇਹ ਰੁੱਤ ਐਵੇਂ
ਪਈ ਵਿਰਥਾ ਹੀ ਜਾਏ!

ਰੂਪ ਜੇ ਵਿਰਥਾ ਜਾਏ ਸਈਉ
ਮਨ ਮੈਲਾ ਕੁਮਲਾਏ
ਗੀਤ ਜੇ ਵਿਰਥਾ ਜਾਏ
ਤਾਂ ਵੀ,
ਇਹ ਜੱਗ ਭੰਡਣ ਆਏ
ਮੈਂ ਵਡਭਾਗੀ ਜੇ ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ
ਗੀਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗ ਜਾਏ
ਕੀਹ ਭਰਵਾਸਾ ਭਲਕੇ ਮੇਰਾ
ਗੀਤ ਕੋਈ ਮਰ ਜਾਏ
ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਸਈਉ ਸੱਜਣ ਥੀਵੇ
ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਅੰਗ ਛੁਹਾਏ
ਸਈਉ ਨੀ ਮੇਰੇ ਗਲ ਲੱਗ ਰੋਵੇ
ਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ ਬੀਤੀ ਜਾਏ
ਉਮਰਾ ਦਾ ਰੰਗ ਕੱਚਾ ਪੀਲਾ
ਨਿਸ ਦਿਨ ਫਿਟਦਾ ਜਾਏ।

•

ਜਿੰਦ ਮਜ਼ਾਜਣ

ਜਿੰਦ ਮਜ਼ਾਜਣ
ਜੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ
ਜੇ ਮੈਂ ਮਰਦਾਂ
ਹਾੜੇ ਕੱਢਦੀ
ਜੇ ਥੀਂਦਾਂ,
ਮੈਨੂੰ ਥੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ
ਜਿੰਦ ਮਜ਼ਾਜਣ
ਜੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ!

ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ:
ਆ ਟੁਰ ਚੱਲੀਏ
ਕਿਧਰੇ ਦੇਸ਼ ਪਰਾਏ
ਤਾਂ ਆਖੋ:
ਜੇ ਪੈਰ ਪੁਟੀਵਾਂ
ਚਾਨਣ ਮਿੱਧਿਆ ਜਾਏ
ਜੇ ਰਾਹਾਂ ਚੋਂ ਚਾਨਣ ਚੁਗਦਾਂ
ਇਕ ਵੀ ਕਿਰਨ-
ਚੁਗੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ
ਜਿੰਦ ਮਜ਼ਾਜਣ
ਜੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ!

ਜੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਪਾਣੀ ਮੰਗਦਾਂ
ਤਾਂ ਭੰਨ ਸੁੱਟਦੀ ਕਾਸੇ
ਆਖੇ ਭਾਵੇਂ ਸਰਵਰ ਛਲਕਣ
ਆਸ਼ਿਕ ਮਰਨ ਪਿਆਸੇ
ਜੇ ਮੈਂ ਘੋਲ ਹਲਾਹਲ ਪੀਂਦਾਂ
ਉਹ ਵੀ ਮੈਨੂੰ,
ਪੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ
ਜਿੰਦ ਮਜ਼ਾਜਣ
ਜੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ!

ਜੇ ਆਖਾਂ ਦਿਲ ਪਾਟ ਗਿਆ
ਇਹਨੂੰ ਲਾ ਵਸਲਾਂ ਦੇ ਤੋਪੇ
ਤਾਂ ਆਖੇ ਕੋਈ ਸੂਈ ਕੰਧੂਈ
ਪੁੜ ਜਾਊ ਮੇਰੇ ਪੱਟੇ
ਨਾ ਪੂਰਾ ਦਿਲ ਪਾਟਣ ਦੇਂਦੀ
ਨਾ ਪੂਰਾ ਇਹਨੂੰ
ਸੀਣ ਹੀ ਦੇਂਦੀ
ਜਿੰਦ ਮਜਾਜਣ
ਜੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ!

ਜਿੰਦੇ ਨੀ ਤੇਰੀ ਖੈਰ ਬਲਾਈ
ਹੋ ਆਸੇ ਜਾਂ ਪਾਸੇ
ਹੋਰ ਨਾ ਸਾਥੋਂ ਕੱਟਣ ਹੁੰਦੇ
ਬਿਰਹੋਂ ਦੇ ਜਗਰਾਤੇ
ਹੁਣ ਸਾਹਵਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚੋਂ
ਕਿਸਮਤ ਘੁਟ ਭਰੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ
ਜਿੰਦ ਮਜਾਜਣ ਜੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ
ਜੇ ਮੈਂ ਹਾੜੇ ਕਢਦੀ
ਜੇ ਥੀਂਦਾਂ,
ਮੈਨੂੰ ਥੀਣ ਨਾ ਦੇਂਦੀ।

ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ

ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਗਾਣਾ
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
ਮੈਂ ਆਪੇ ਗਾ ਕੇ
ਭਲਕੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਾ
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਗਾਣਾ!

ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ ਧਰਤ ਤੋਂ ਮੈਲਾ
ਸੂਰਜ ਜੇਡ ਪੁਰਾਣਾ
ਕੋਟ ਜਨਮ ਤੋਂ ਪਿਆ ਅਸਾਨੂੰ
ਇਸ ਦਾ ਬੋਲ ਹੰਢਾਣਾ
ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਜਾਹ ਨਾ ਕਾਈ
ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਠੀਂ ਲਾਣਾਂ
ਇਹ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਨਮਿਆ
ਨਾਲ ਬਹਿਸ਼ਤੀਂ ਜਾਣਾ!
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤਾ,
ਮੈਂ ਆਪੇ ਗਾ ਕੇ
ਭਲਕੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਾ!

ਏਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਜਬ ਜਿਹਾ ਸੁਰ
ਡਾਢਾ ਦਰਦ ਰੰਝਾਣਾ
ਕੱਤਕ ਮਾਹ ਵਿਚ ਦੂਰ ਪਹਾੜੀਂ
ਕੂੰਜਾਂ ਦਾ ਕੁਰਲਾਣਾ
ਨੂਰ ਪਾਕ ਦੇ ਵੇਲੇ ਰੱਖ ਵਿਚ
ਚਿੜੀਆਂ ਦਾ ਚਿਚਲਾਣਾ
ਕਾਲੀ ਰਾਤੇ ਸਰਕੜਿਆ ਚੋਂ
ਪੈਣਾਂ ਦਾ ਲੰਘ ਜਾਣਾ!
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ,
ਮੈਂ ਆਪੇ ਗਾ ਕੇ
ਭਲਕੇ ਮਰ ਜਾਣਾ!

ਮੈਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੀਤ ਨੇ ਦੋਹਾਂ
ਜਦ ਭਲਕੇ ਮਰ ਜਾਣਾ
ਬਿਰਹੋਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਈਆਂ ਸਾਨੂੰ
ਕਬਰੀਂ ਲੱਭਣ ਆਉਣਾ
ਸਭਨਾਂ ਸਈਆਂ ਇਕ ਆਵਾਜ਼ੇ
ਮੁੱਖੋਂ ਬੋਲ ਅਲਾਣਾ:
ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੇਖੀਂ ਹੁੰਦਾ
ਏਡਾ ਦਰਦ ਕਮਾਣਾ!
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਗਾਣਾ
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
ਮੈਂ ਆਪੇ ਗਾ ਕੇ
ਭਲਕੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਣਾ
ਇਹ ਮੇਰਾ ਗੀਤ
ਕਿਸੇ ਨਾ ਗਾਣਾ!

ਬਾਬਲ ਜੀ

ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮਰੂਆ ਗੋਡਣ ਜਾਣਾ
ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਖੂਹ ਗੇੜ ਦੁਮਾਹਲੇ
ਮਰੂਏ ਪਾਣੀ ਲਾਣਾ
ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮਰੂਆ ਗੋਡਣ ਜਾਣਾ!

ਮਰੂਆ ਉੱਗਦਾ ਬਾਬਲ ਜੀ
ਜਿਥੇ ਦੇਸ਼ ਮਾਹੀ ਦਾ ਵੱਸੇ
ਮਰੂਏ ਦੇ ਫੁੱਲ ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਦੇ
ਮਾਹੀ ਰੰਗ ਪੱਤੇ
ਮਰੂਏ ਦੀ ਛਾਂ ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਜਿਉਂ ਚੁੰਮਣ ਹੋਠੀਂ ਲਾਣਾ
ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮਰੂਆ ਗੋਡਣ ਜਾਣਾ!

ਮਰੂਆ ਖਿੜਦਾ ਬਾਬਲ ਜੀ
ਜਦ ਖੇਤਰ ਮਾਹ ਆਵੇ
ਜਦ ਹਰ ਬੂਟਾ ਮਹਿਕ ਹੰਢਾਵੇ
ਪਰ ਹਰਮਲ ਸੁੱਕ ਜਾਵੇ
ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਜੋ ਲੇਖੀਂ ਲਿਖਿਆ
ਉਹ ਕਿਸ ਆਣ ਮਿਟਾਣਾ
ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮਰੂਆ ਗੋਡਣ ਜਾਣਾ!

ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਚਿੰਤਾ
ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਦਿਲਗਿਰੀ
ਨਾ ਸਾਡੇ ਤਨ ਕੋਈ ਰੋਗ ਅਵੱਲੜਾ
ਨਾ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਅਖੀਰੀ

ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮੁੱਖ ਦਾ ਸੂਰਜ
ਫੁੱਲਦੇ ਤੱਕ ਮੁੜ ਆਉਣਾ
ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮਰੂਆ ਗੋਡਣ ਜਾਣਾ
ਨੈਣਾਂ ਦੇ ਖੂਹ ਗੋੜ ਦੁਮਾਹਲੇ
ਮਰੂਏ ਪਾਣੀ ਲਾਣਾ
ਬਾਬਲ ਜੀ,
ਅਸਾਂ ਮਰੂਆ ਗੋਡਣ ਜਾਣਾ!

ਸਾਨੂੰ ਟੋਰ ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ

ਸਾਨੂੰ ਟੋਰ ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ
ਪਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੂਕ,
ਚਰਖੜੇ ਤਾਈਂ
ਸਾਥੋਂ ਕੱਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਨੀ
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ!

ਅੰਬੜੀਏ ਸਾਡੇ ਬਾਹੀਂ ਖੱਲੀਆਂ
ਗੋਰੇ ਹੱਥੀਂ ਰਟਣਾਂ
ਇਸ ਰੁੱਤੇ ਸਾਨੂੰ ਭਲਾ ਸੋਹਾਵੇ
ਪਾ ਤੰਦਾਂ ਦੇ ਥੱਕਣਾ
ਜਿਸ ਲਈ ਕੱਤਣਾ,
ਉਹ ਨਾ ਆਪਣਾ
ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਿਸ ਲਈ-
ਕੱਤਣਾ ਹੋਰ ਨੀ!
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ!

ਅੰਬੜੀਏ ਲੈ ਕੱਚੀਆਂ ਤੰਦਾਂ
ਸਾਹ ਦੀਆਂ, ਵਟੀਵਾਂ
ਰੂਪ ਸਰਾਂ ਦੇ ਪਾਣੀ ਭੇਵਾਂ
ਸੈਂ ਸੈਂ ਸ਼ਗਨ ਮਨੀਵਾਂ
ਨਿੱਤ ਬੰਨ੍ਹਾਂ ਗੀਤਾਂ ਦੀਆਂ ਕੌਡਾਂ
ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਹੰਝੂ ਮੜੀਵਾਂ
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਮੁੱਖ ਵਖੀਵਾਂ ਸ਼ੀਸ਼ਾ
ਪਾਵੇ ਬਿਰਹਾ ਸ਼ੋਰ ਨੀ!
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ!

ਅੰਬੜੀਏ ਇਸ ਚਰਖੇ ਸਾਥੋਂ
ਸੁਪਨੇ ਕੱਤ ਨਾ ਹੋਏ
ਇਸ ਚਰਖੇ ਥੀਂ
ਸੌ ਘੁਣ ਲੱਗੇ,
ਚਰਮਖ ਖੱਦੇ ਹੋਏ
ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਤੱਕਲਾ,
ਭੁਰ ਗਿਆ ਬੀੜਾ
ਬਰੜਾਂਦੀ ਘਨਘੋਰ ਨਹੀਂ
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ!
ਪਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਫੂਕ ਚਰਖੜੇ ਤਾਈਂ
ਸਾਥੋਂ ਕਤ ਨਾ ਹੋਵੇ ਹੋਰ ਨੀ
ਅੰਬੜੀਏ ਟੋਰ ਨੀ!

ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ

ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ
ਸਾਨੂੰ ਬੋਲ ਨਾ ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ
ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਏ ਜੂਨ ਮਹਿਕ ਦੀ
ਅੱਜ ਦੀ ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲ
ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ
ਸਾਨੂੰ ਬੋਲ ਨਾ ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ!

ਅੰਬੜੀਏ ਵਣ ਗੋਂਦਾ ਮੌਲੇ
ਰੁੱਤ ਨਾ ਵੇਖੋ ਕੋ
ਇਕ ਸੋਹਣੀ ਕਲੀ ਅਨਾਰ ਦੀ
ਪਰ ਪੱਲੇ ਨਾ ਖਸਬੋ
ਪਰ ਮਾਰੂ ਚੰਬਾ ਕੇਵੜਾ
ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਚਾਕਰ ਹੋ
ਮੈਂ ਮਾਏ ਭਰੀ ਸੁਗੰਧੀਆਂ
ਮੇਰੀ ਪੱਤੀ ਪੱਤੀ ਫੋਲ
ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ
ਸਾਨੂੰ ਬੋਲ ਨਾ ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ!

ਅੰਬੜੀਏ ਮਹਿਕਾਂ ਨੂੰ ਮੰਦਾ
ਪਾਪੀ ਲੋਕ ਬੁਲੀਣ
ਕੋਟ ਜਨਮ ਜੋ ਹਿਜਰ ਹੰਢਾਢੀਏ
ਮਿਲੇ ਮਹਿਕ ਦੀ ਜੂਨ
ਇਸ਼ਕ ਜਿਹੜੇ ਅਣਪੁੱਗੇ ਮਰਦੇ
ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਥੀਣ
ਤਾਂਹਿਓ ਹਰ ਇਕ ਫੁੱਲ ਦੀ ਹੁੰਦੀ
ਮਹਿਕ ਬੜੀ ਗਮਗੀਨ
ਹਿਜਰ ਅਸਾਡੇ ਤਨ ਮਨ ਰਮਿਆ
ਭਾਵੇਂ ਲੂੰ ਲੂੰ ਫੋਲ
ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ
ਸਾਨੂੰ ਬੋਲ ਨਾ ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ!

ਮੁੜ ਮਾਏ ਤੇਰੇ ਦੇਸ਼ ਨਾ ਆਉਣਾ
ਅਸਾਂ ਮਹਿਕ ਦੀਆਂ ਜਾਈਆਂ
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਦੋ ਘੁਟ ਤੇਰੀ
ਮਮਤਾ ਪੀਵਨ ਆਈਆਂ
ਆਈਆਂ ਸਾਂ ਤਿਰਹਾਈਆਂ
ਮੁੜ ਚੱਲੀਆਂ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਦਰ ਤੇ
ਮਹਿਕ ਹਿਜਰ ਦੀ ਡੋਲ੍ਹ!
ਅੰਬੜੀਏ ਸੁਗੰਧੜੀਏ
ਸਾਨੂੰ ਬੋਲ ਨਾ ਮੰਦੜੇ ਬੋਲ
ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਆਏ,
ਜੂਨ ਮਹਿਕ ਦੀ
ਅੱਜ ਦੀ ਅੱਜ ਤੇਰੇ ਕੋਲ!

ਮੈਂ ਕਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ

ਨੀ ਜਿੰਦੇ,
ਮੈਂ ਕਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ
ਅੱਜ ਰਾਤੀਂ ਅਸਾਂ ਘੁੱਟ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ
ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਕ ਚੁੰਮਣ ਲੈਣਾ
ਨੀ ਜਿੰਦੇ,
ਮੈਂ ਕਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ!

ਨਾ ਕੱਲ੍ਹ ਖਿੜਣਾ ਚਾਨਣ ਦਾ ਫੁੱਲ
ਨਾ ਕੱਲ੍ਹ ਬਾਗੀਂ ਮਹਿਕਾਂ ਫਿਰਨਾ
ਕਰ ਕੇ ਨੀ ਸਿਰ ਨੰਗਾ
ਨਾ ਅੱਜ ਵਾਕਣ,
ਲਿਫ ਲਿਫ ਟਾਹਣਾਂ
ਧਰਤੀ ਪੈਰੀਂ ਪੈਣਾਂ।
ਨੀ ਜਿੰਦੇ,
ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ!

ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਕੁੰਜਾਂ ਉੱਡ ਪੁੱਡ ਜਾਣਾ
ਕਿਧਰੇ ਦੂਰ ਦਿਸੋਗੀਂ
ਕੱਲ੍ਹ ਤੱਕ ਪੀੜ ਮੇਰੀ ਨੂੰ ਸਮਿਆਂ
ਵਰ ਲੈ ਜਾਣਾ ਜ਼ੋਰੀਂ
ਨਾ ਰੁੱਤਾਂ ਗਲ,
ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ ਰਹਿਣਾ
ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਗਹਿਣਾ
ਨੀ ਜਿੰਦੇ,
ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ!

ਨਾ ਰਾਹਵਾਂ ਦੀਆਂ ਪੈੜਾਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨੂੰ
ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਤੱਕ ਜੀਣਾ
ਦਿਨ ਚੜਦੇ ਤੱਕ ਜੀਣਾ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਗੀਤਾਂ ਬਿਰਹੇ ਜੋਗਾ
ਸੁੱਚਾ ਝੱਗਾ ਸੀਣਾ
ਮੁੜ ਨਾ ਤਵਾਰੀਖ਼ ਦੀ ਛਾਵੇਂ
ਇੰਝ ਹੰਝੂ ਕੋਈ ਬਹਿਣਾ
ਨੀ ਜਿੰਦੇ,
ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ!

ਨਾ ਅੱਜ ਵਾਕਣ ਮੁੜ ਕੇ ਰਲ ਮਿਲ
ਤੂੰ ਬਹਿਣਾ ਮੈਂ ਬਹਿਣਾ
ਨਾ ਕੱਲ੍ਹ ਏਦਾਂ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਣਾ
ਨਾ ਕੱਲ੍ਹ ਏਦਾਂ ਲਹਿਣਾ
ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੰਛੀ ਦਾਣਾ ਦਾਣਾ
ਸਾਹਵਾਂ ਦਾ ਚੁਗ ਲੈਣਾ
ਨੀ ਜਿੰਦੇ,
ਮੈਂ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ
ਅੱਜ ਰਾਤੀਂ ਅਸਾਂ ਘੁੱਟ ਬਾਹਾਂ ਵਿਚ
ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਇਕ ਚੁੰਮਣ ਲੈਣਾ

ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਣੀ

ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਕੂਲੀਂ ਵਗਦਾ
ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਘੁੰਗਰੂ ਬੰਨ੍ਹ ਪੈਰਾਂ ਥੀਂ
ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਘੁੰਗਰੂ ਬੰਨ੍ਹ ਪੈਰਾਂ ਥੀਂ
ਨਿੱਕੇ ਨਿੱਕੇ ਵੱਟਿਆਂ ਥਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਨੀਮ ਵੈਂਗਨੀ ਨੀਲੇ ਪਰਬਤ
ਜਿਉਂ ਗਗਨਾਂ ਦੇ ਹਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਲਾਲ ਕਲੇਜੀ ਰੰਗਾ ਸੂਰਜ
ਫੁੱਲ ਅੰਬਰ ਦੀ ਟਾਹਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਨੀਮ ਗੁਲਾਬੀ ਉੱਡਣ ਬੱਦਲ
ਜਿਉਂ ਕੰਵਲਾਂ ਦੀ ਢਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਪੌਣਾਂ ਦੇ ਸਾਹ ਚੁੰਮਣ ਵਰਗੇ
ਪੀਵੇ ਜਿੰਦ ਨਿਮਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪੀਵੇ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਰੋਵੇ
ਲੱਭੇ ਮੋਏ ਹਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਅੱਥਰੀ ਪੀੜ ਕਲੇਜੇ ਚੁਗਦੀ
ਗਮ ਦੀ ਚੋਗ ਪੁਰਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ !

ਸੱਦ ਤਬੀਬਾ ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਝੋਂ
ਇਹ ਜਿੰਦ ਦਰਦ ਰੰਝਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ!
ਉਹਦੇ ਸਾਥ ਬਿਨਾਂ ਇਹ ਸਾਥੋਂ
ਜਾਵੇ ਰੁੱਤ ਨਾ ਮਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ!
ਜੇ ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਛਿੜਬ ਕਰੀਵੇ
ਮੇਰੀ ਪੀੜ ਨਿਆਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ!
ਸਾਉਣ ਮਹੀਨੇ ਕੁਲੀਂ ਵਗਦਾ
ਮੇਰੇ ਰੰਗ ਦਾ ਪਾਣੀ
ਨੀ ਮਾਏ ਮੇਰੀਏ!

ਗਲੋੜੀਆਂ

ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ!
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ
ਗੁੜੇ ਦੀਆਂ ਰੋੜੀਆਂ
ਜਿਉਂ ਚੇਤਰ ਦੀ ਵਾ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ!

ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ
ਜਿਉਂ ਲੰਮੀਆਂ ਗਲੀਆਂ
ਸੌਂ ਸੌਂ ਵਿਚ,
ਪਗਡੰਡੀਆਂ ਰਲੀਆਂ
ਤੇ ਸਾਡੀ ਵੇਦਨ ਭੁੱਲ ਭੁੱਲ ਜਾ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ,
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ!
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ
ਵੇ ਸੌਂਫੀ ਸੌਂਫੀ
ਵਿਚ ਵਿਚ ਕੋਸੀ
ਧੁੱਪ ਤਰੋਂਕੀ
ਤੇ ਨਾਲੇ ਮੱਠਾ ਮੱਠਾ ਹੌਕਿਆਂ ਦਾ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ,

ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਫੱਗਣ ਘਰ,
ਮਹਿਕਾਂ ਜਣੀਆਂ
ਜਿਵੇਂ ਮਧਰਾ ਦਾ ਦਰਿਆ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ!

ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ
ਦੇ ਬਿਨ ਸਾਡਾ ਜੀਣਾ
ਛੱਡ ਗੁਲਜ਼ਾਰ,
ਥਲਾਂ ਵਿਚ ਥੀਣਾ
ਘਰ ਸੱਦਣੀ ਆਪ ਕਜ਼ਾ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ,
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ!

ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ-
ਦਾ ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਦਈਏ
ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ,
ਕੀ ਅਸੀਂ ਕਹਾਏ ?
ਤੂੰਹੀਉਂ ਦੱਸ ਦੇ ਲੋਭੀਆ ਭਾ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ,
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ
ਗੂੜੇ ਦੀਆਂ ਰੋੜੀਆਂ
ਜਿਉਂ ਚੇਤਰ ਦੀ ਵਾ
ਸੱਜਣ ਸਾਨੂੰ,
ਤੈਂਡੀਆਂ ਗਲੋੜੀਆਂ ਦਾ ਚਾ!

ਨਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ

ਨਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ
ਸੰਜੋਗੀਂ ਮੇਲਾ ਰਾਮ
ਅਸੀਂ ਕੋਟ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿਛੁੜੇ
ਹੁਣ ਮਿਲਣ ਦੁਹੇਲਾ ਰਾਮ!

ਯਾਦ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ,
ਹੁਣ ਤਕ ਸਾਨੂੰ
ਉਸ ਹੰਝੂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋਈ
ਜੋ ਸਾਡੇ ਹੋਠਾਂ ਦੇ ਦਰ ਲੰਘੀ
ਉਮਰ ਸੁਹਾਗਣ ਹੋਈ
ਯਾਦ ਹੈ ਹਿਜਰ ਅਸਾਡੇ ਦਾ
ਸਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਰਾਮ
ਨਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ
ਸੰਜੋਗੀਂ ਮੇਲਾ ਰਾਮ!

ਯਾਦ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀ,
ਕੀਕਣ ਸਾਡੇ
ਰੂਪ ਦੀ ਔਧ ਵਿਹਾਈ
ਸਰਵਰ ਨੁਾਤੀ ਕਿਰਨ ਕੁਆਰੀ
ਬਾਬਲ ਘਰ ਕੁਮਲਾਈ
ਯਾਦ ਹੈ ਕੀਕਣ ਬਿਣਸ ਗਿਆ
ਰੰਗ ਨਵਾਂ-ਨਵੇਲਾ ਰਾਮ
ਨਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ
ਸੰਜੋਗੀਂ ਮੇਲਾ ਰਾਮ!

ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਜੀ,
ਪ੍ਰਭ ਹੀ ਜਾਣੇ
ਕਿੱਤ ਬਿੱਧ ਮੇਲ ਮਲਾਵੇ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹ ਨੂੰ ਸਾਡੀ
ਦੇਹ ਤੋਂ ਲੱਜਿਆ ਆਵੇ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਅਸਤਿਆ
ਹੋ ਗਿਆ ਕੁਵੇਲਾ ਰਾਮ
ਨਦੀਆਂ ਵਾਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆਂ
ਸੰਜੋਗੀਂ ਮੇਲਾ ਰਾਮ
ਅਸੀਂ ਕੋਟ ਜਨਮ ਦੇ ਵਿਛੁੱੜੇ
ਹੁਣ ਮਿਲਣ ਦੁਹੇਲਾ ਰਾਮ!

ਬੋਲ ਵੇ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲ

ਕੋਈ ਬੋਲ ਵੇ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲ
ਸੱਜਣਾ ਸਾਂਵਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਸਾਹ ਚੇਤਰ ਘੋਲ
ਸੱਜਣਾ ਸਾਂਵਲਿਆ

ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹੀਂ ਚੇਤਰ ਘੋਲੇਂ
ਮੈਂ ਹਿਰਨੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂ
ਰੂਪ ਤੇਰੇ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਬਾਗੀਂ
ਚੁਗਣ ਸੁਗੰਧੀਆਂ ਆਵਾਂ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋਂ ਬਾਣ ਬਿਰਹੋਂ ਦੇ
ਮੈਂ ਤੱਤੜੀ ਗਸ਼ ਖਾਵਾਂ
ਲੱਖ ਪਿਆਵੇਂ ਮੈਂ ਨਾ ਪੀਵਾਂ
ਬੋਲ ਸੁਗੰਧੀਉਂ ਸੋਹਲ
ਸੱਜਣਾ ਸਾਂਵਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਸਾਹ ਵਿਚ ਚੇਤਰ ਘੋਲ
ਸੱਜਣਾਂ ਸਾਂਵਲਿਆ!

ਜੇ ਸਾਡੀ ਸਾਹੀਂ ਚੇਤਰ ਘੋਲੇਂ
ਮੈਂ ਚਾਨਣ ਬਣ ਜਾਵਾਂ
ਅੱਧੀ ਰਾਤੀਂ ਵਣ ਚੰਨਣ ਦੇ
ਤੈਂਡੀ ਖਾਤਿਰ ਗਾਹਵਾਂ
ਮਹਿਕ ਕੁਆਰੀ ਪੈਰੋਂ ਭਾਰੀ
ਤੈਂਡੀ ਸੋਜ ਵਿਛਾਵਾਂ
ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਦਾ ਚੁੰਮਣ ਲੈ ਕੇ
ਜਾਵਾਂ ਪਰਤ ਅਡੋਲ
ਸੱਜਣਾਂ ਸਾਂਵਲਿਆ!
ਸਾਡੇ ਸਾਹ ਵਿਚ ਚੇਤਰ ਘੋਲ
ਸੱਜਣਾ ਸਾਂਵਲਿਆ!

ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹੀਂ ਚੇਤਰ ਘੋਲੇਂ
ਮੈਂ ਬਦਲੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂ
ਜਿਹੜੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹ ਤੇਰਾ ਲੰਘੇ
ਉਸ ਰਾਹ ਤੇ ਵਰ੍ਹ ਜਾਵਾਂ
ਵੇਦਨ ਦੇ ਖੂਹ ਉਪਰੋਂ ਗਹਿਰੇ

ਗਲ ਗਲ ਭਰਦੀ ਜਾਵਾਂ
ਜਿਹੜੇ ਖੂਹੀਂ ਲੱਜ ਨਾ ਹੁੰਦੀ
ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਸੂ ਡੋਲ
ਸੱਜਣਾਂ ਸਾਂਵਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਸਾਹ ਵਿਚ ਚੇਤਰ ਘੋਲ
ਸੱਜਣਾ ਸਾਂਵਲਿਆ!

ਜੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹੀਂ ਚੇਤਰ ਘੋਲੇਂ
ਮੈਂ ਤਿਤਲੀ ਬਣ ਜਾਵਾਂ
ਬੂਰ ਬ੍ਰਿਹੋਂ ਦਾ ਅਕਲੋਂ ਮਹਿੰਗਾ
ਦਰ ਦਰ ਵੰਡਣ ਜਾਵਾਂ
ਰੁੱਖ ਬ੍ਰਿਹੋਂ ਦਾ ਨਹੁੰਓਂ ਨਿੱਕਾ
ਅਰਬਾਂ ਕੋਹ ਪਰਛਾਵਾਂ
ਇਹ ਰੁੱਖ ਜਿਹਾ ਅਵੱਲੜਾ ਉਗਦਾ
ਐਨ ਕਲੇਜੇ ਕੋਲ
ਸੱਜਣਾਂ ਸਾਂਵਲਿਆ
ਸਾਡੇ ਸਾਹ ਵਿਚ ਚੇਤਰ ਘੋਲ
ਸੱਜਣਾਂ ਸਾਂਵਲਿਆ
ਕੋਈ ਬੋਲ ਵੇ ਮੁਖੋਂ ਬੋਲ
ਸੱਜਣਾ ਸਾਂਵਲਿਆ!

ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ

ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸੀਂ ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ
ਨਿੱਤ ਸਾਨੂੰ ਬਿਹਾ,
ਸਿਰ ਤੇ ਚਾ ਕੇ
ਤਕਦੀਰਾਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਅੰਦਰ
ਨਿਸ ਦਿਨ ਵੇਚਣ ਜਾਵੇ
ਸੱਜਣ ਜੀ,
ਅਸੀਂ ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ !

ਉਮਰ ਦੇ ਪੱਤਣੀਂ,
ਛਿੱਜਾਂ ਜੁੜੀਆਂ
ਪੀੜਾਂ ਪਹਿਨ ਪੰਜੇਬਾਂ ਟੁਰੀਆਂ
ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸੁਪਨ ਅੰਵਾਣਾ
ਪਾ ਅਕਲਾਂ ਦੇ ਸੁੱਚੇ ਲੀੜੇ
ਬੁੱਢੇ ਦਿਲ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਲੱਗ ਕੇ
ਮੇਲਾ ਵੇਖਣ ਆਵੇ !

ਇਸ ਮੇਲੇ ਵਿਚ,
ਅਨ ਹੱਦ ਭੀੜਾਂ
ਹਰ ਸੂ ਉੱਡਣ ਦੁੱਖ ਦੀਆਂ ਧੂੜਾਂ
ਪੈਰ ਪੈਰ ਤੇ ਢੋਲ ਢਮੱਕਾ
ਫਿਰਨ ਮੱਛਰੀਆਂ ਗਮ ਦੀਆਂ ਹੂਰਾਂ
ਆਲਾ ਭੋਲਾ ਸੁਪਨ ਅੰਵਾਣਾ
ਬਹਿ ਫਿਕਰਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਪੰਘੂੜੇ
ਪੁੱਠੇ ਝੂਟੇ ਖਾਵੇ
ਐਸੇ ਆਵਣ ਗੇੜ ਸਮੇਂ ਦੇ
ਸਿਰ ਨੂੰ ਭੋਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ
ਤਕਦੀਰਾਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਅੰਦਰ
ਇਹ ਸੁਪਨਾ ਗੁੰਮ ਜਾਵੇ !

ਉੱਚੀ ਉੱਚੀ ਰੋਵੇ ਸੁਪਨਾ
ਹਰ ਚਿਹਰੇ ਦੇ ਨਕਸ਼ ਪਛਾਣੇ
ਪਰ ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵਾਲੀ
ਇਸ ਸੁਪਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਣੇ
ਦਿਲ ਦੀ ਗੁੱਠੇ ਫੜੀ ਲਗਾ ਕੇ
ਬ੍ਰਿਹਾ ਬੈਠੀ ਵੇਖੀ ਜਾਵੇ
ਚੱਕ ਕੰਧਾੜੇ ਸੁਪਨੇ ਤਾਈਂ
ਕੁੱਲ ਮੇਰੇ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰਾਵੇ।
ਪਰ ਸੁਪਨਾ ਤਾਂ ਰੋਈ ਜਾਵੇ!

ਲੱਖ ਸੁਪਨੇ ਥੀਂ ਉਹ ਵਰਚਾਵੇ
ਲੱਖ ਦੇਵੇ ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ
ਪਰ ਸੁਪਨੇ ਥੀਂ ਕੁਝ ਨਾ ਭਾਵੇ
ਹਰ ਬਾਵੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਦੇ ਵਿਚ
ਭੌਂ ਦੇ ਉਤੇ ਮਾਰ ਵਗਾਹਵੇ
ਅੰਨ੍ਹੀ ਖਲਕਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਥੀਂ
ਹਰ ਬਾਵਾ ਠੀਕਰ ਬਣ ਜਾਵੇ
ਸੱਜਣ ਜੀ ਬਸ ਏਦਾਂ ਹੀ ਕੁਝ
ਹਰ ਬਾਵੇ ਦੀ ਔਧ ਵਿਹਾਵੇ
ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ
ਨਿੱਤ ਸਾਨੂੰ ਬ੍ਰਿਹਾ ਸਿਰ ਤੇ ਚਾ ਕੇ
ਤਕਦੀਰਾਂ ਦੇ ਮੇਲੇ ਅੰਦਰ
ਨਿਸ ਦਿਨ ਵੇਚਣ ਜਾਵੇ
ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਬੱਸ ਮਿੱਟੜੀ ਦੇ ਬਾਵੇ।

